

ՄԵՆԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի, կես տարվանը 6 ռուբլի.

Առանձին համարները 7 կոպեկով.

Թիֆլիսում գրվում են միմյանից խմբագրատան մէջ.

Մեր հասցեն. Тифлисъ. Редакция «Мшакъ».
կամ Tiflis. Rédaction «Mschak».

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ

(բացի կիրակի և տօն օրերէն)

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լեզուով.

Յայտարարութիւնների համար վճարում են
խրաբանչիւր բառին 2 կոպեկ.

ՀԱՄԱԳԻՐ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԷ

Չգալոր ի վանիչ Ղորղանեան և Սոյոմն Սերգէեւիչ Մէլիք-Փարսադանեան յայտ-
նում են, որ կարս քաղաքում վախճանված բժիշկ

ՇԱՀՐԻԱՐ ՄԷԼԻԿ-ՓԱՐՍԱԴԱՆԵԱՆԻ

մարմինը կը հասնի Թիֆլիս հինգշաբթի, փետրվարի 17-ին, առաւօտեան, ապ-
րանքա-մարդատար գնացքով, երկաթուղիական կայարանը, և խնդրում են հան-
գուցեալի ազգականներին, ծանօթներին և բարեկամներին շնորհ բերել առաւօ-
տեան 10 ժամին յուզարկաւորութեանը կայարանին դէպի խօշիկանքի գերեզմանո-
ցը, ուր հանգստեան պատարագից յետոյ տեղի կունենայ թաղումը: 1—1

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Ռուս-գերմանական դաշնագիր.—ՆԵՐՔԻՆ ՏԵ-
ՍՈՒԹԻՒՆ. Մեծապատիւ մուրացկաններ. Գրքերի
վաճառումը. Նամակ էջմիածնից. Նամակ Երևա-
նից. Նամակ խմբագրութեան. Ներքին լուրեր.—
ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Տեղեկութիւններ Թիւր-
քիայից. Պարսկաստան. Արտաքին լուրեր.—ԽԱՌՆ
ԼՈՒՐԵՐ.—ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ.—ԲՈՐՍԱ.—ՅԱՅՏԱՐԱ-
ՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ.—ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ. Անհրաժեշտ կա-
րէք.

ՌՈՒՍ-ԳԵՐՄԱՆԱԿԱՆ ԴԱՇՆԱԳԻՐ

Հին ժամանակվայ պետութիւնները մի-
մեանց հետ պատերազմներ էին մղում
տոհմական, քաղաքական գանազան շարժա-
ւիթներէն զրոյթով: Տնտեսական խնդիր-
ները թէև հեռու կերպով ազդում էին
քաղաքականութեան վրա և անհրաժեշտ
կերպով դրոյում էին ազգերին այս կամ այն
ընդհարումն ունենալ միմեանց հետ, բայց
նրանք հիմք է անմիջական պատճառ էին
դառնում պատերազմների համար:

Այս ժամանակների նահապետական կեան-
քը այնպէս էր կազմակերպւում, որ իւրա-
քանչիւր երկրի և այդ երկրի մէջ նոյն իսկ
առանձին գաւառներ աշխատում էին իրանք
ունենալ իրանց կարիքներին բաւականու-
թիւն տուող ամեն տեսակ նիւթ և աւար-
կայ և պէտք էին զգում ոչ ուրիշ երկրի-
ներից նիւթ ստանալու, ոչ էլ իրանց
միջոցները ուրիշ երկրներում ծախելու:
Իւրաքանչիւր երկրի ինքն իրանով բաւակա-
նանում էր:

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ԱՆՀՐԱՊԵՏ ԿԱՐԻՔ

Յայտնի է, որ 1894 թւին լրանում է այն
հնգամեայ պայմանագրով, որ կառավարութիւնը
տուել էր հանգուցեալ Մակար կաթողիկոսին
հայոց եկեղեցական-ծխական ուսումնարանների
ուսուցիչների ցինդ ձեռք բերելու վերաբերու-
թեամբ: Դերկայ տարվայ սեպտեմբերից արդէն
ոչ մի նոր մարդ չէ կարող ուսուցչական պաշ-
տօն վարել մեր ծխական դպրոցներում՝ եթէ չու-
նի ուսուցչութեան պետական իրաւունք, որ
ձեռք է բերվում սահմանված ընտրութիւնը տա-
լով:

Այս հինգ տարվայ միջոցում մեր ներկայ ու-
սուցիչներից մի մասը, իր սեփական նախաձեռ-
նութեամբ, պատրաստվել է և ընտրութիւն տալով
ստացել ուսուցչութեան իրաւունք: Սրանց թիւը
մեծ չէ. կովկասեան ուսումնարանական շրջանի պ-
նիւթով ուսուցչական ցինդ ունեցել են անցեալ
տարի—329 ուսուցիչներից 90-ը, այսինքն 27,5%
իսկ 135 վարժականներից 42-ը, այսինքն 31,1%
(«Մշակ» 1894, № 1): Ուրեմն մեր 464 ուսու-
ցանդներից 332-ը, կամ մօտ 72% զուրկ են
այդ իրաւունքից: Մեզ դեռ յայտնի չէ, թէ
սրանք և պարտաւոր են ցինդ ձեռք բերել, թէ
ազատ են այս պարտաւորութիւնից, իբրև մի
անգամ արդէն ուսուցչական ցանկի մէջ մտած,

Բայց այն օրից, երբ նախկին նահապե-
տական կեանքը խախտվեց, երբ առաջ ե-
կան գործարանական կեանքը, աշխատանքի
բաժանումը, երբ հարցադրւեց ժողովրդի
ընդհանուր միջոցները թոյլ տուլիս ապրանք-
ների մեծ տեղափոխութիւն, — գնազան աշ-
խարհների մէջ սկսվեցին կենդանի և սերտ
յարաբերութիւններ, նախկին մասնաւոր վա-
ճառանոցները կապվեցին միասին և համաշ-
խարհային վաճառանոցը սկսեց ազդել հե-
ռուոր երկրների վրա: Տնտեսական
խնդիրները ոչ միայն իրանք մի յայտնի
երկրի համար ստացան նշանակութիւն, այլ
և սկսեցին երկրների յարաբերութեան և
դաշնագիրների հիմք ծառայել, սուր ընդհա-
րուցների և նոյն իսկ պատերազմների շար-
ժաւիթ դառնալ:

Եթէ առաջ մի ազգ պարծենում էր նը-
րանով, որ նա խելք նուաճեց ուրիշ ազգի-
հոգի մի մասը, այսօր պետութիւնները գոհ
են, եթէ կարողանում են պատերազմից յե-
տոյ կապել մի այնպիսի դաշնագիր, որ իրանց
տալիս է անստեղծ նշանաւոր առաւելու-
թիւններ իրանց հակառակորդների դէմ:
Այդ պատճառով ազատ առևտրի և մաք-
սերի չափի խնդիր դարձել է առաջնա-
կարգ խնդիրներից մէկը միջազգային յարա-
բերութիւնների մէջ:

Մի քանի եւրոպական երկրների հետ և
Ռուսաստանը վերջին տասնեակ տարիներում
շատ փոփոխութիւններ մտցրեց իր մաք-
սային սահմանադրի վրա: Մաքս աւելացնե-
լով ներմուծող ապրանքների վրա, կառա-

համաձայն կառավարութեան տուած արտօնու-
թեան, քանի որ օրէնքը յետագործ ներգործու-
թիւն չունի: Բայց ենթադրելով իսկ, որ դրանք
ազատ կը լինեն յիշեալ պարտաւորութիւնից,
այնու ամենայնիւ մեր առաջը դրված է մի
ծանրակշիւ խնդիր, թէ այսուհետև ուսուցչական
ստացիանքը նոր մտնել ցանկացողներին ինչպէս
պէտք է պատրաստվեն, սահմանված ընտրութիւնը
տան և ուսուցչական իրաւունք ստանան: Մեր
ուսուցիչները գնազան պատճառներով, որոնք
այստեղ ընկնու տեղը չէ՝ երկրի ժամանակ չեն
մնում իրանց մի անգամ ընտրած ասպարէզում,
այլ յարմար աւելի բացվելուն պէս՝ թողնում են
ուսումնարանը և ձեռնարկում ուրիշ գործերի,
որոնք աւելի լաւ են վարձատրում նրանց աշ-
խատանքը: Ուրեմն հարկ կայ նոր ուսուցիչներ
ունենալու, որոնք փոխարինէին ուսուցչական
ասպարէզից հեռացողներին: Միւս կողմից՝ մեր
ուսումնարանների թիւը, թէև խիստ յամբարայ-
այնու ամենայնիւ աճում է. նոր բացվող ուսում-
նարանների համար ևս հարկաւոր են ուսուցիչ-
ներ. մինչդեռ այժմեան ուսուցիչները հազիւ
բաւականանում են եղած ուսումնարաններին:

Այս կերպով, թէ պաշտօնից հեռացողները
փոխարինելու և թէ ուսումնարանների բնական
աճման պահանջը լրացնելու համար՝ չարժանի
հարկաւոր են նոր ուսուցիչներ: Մինչև այժմ նոր
ուսուցիչների ամենամեծ աղբիւրը մատակարա-
րում էին հայոց հոգևոր դպրանոցներն ու Գեոր-
գեան ձեռնարանը: Սեպտեմբերից սկսած՝ նրանց ա-
ռաջ փակ կը լինեն մեր ծխական ուսումնարան-
ների դռները, որովհետև նրանց վկայականները

վարութիւնը դրանով կամենում էր մի-
ջոց տալ իր երկրի գործարանատէրե-
րին ընդարձակելու արդիւնագործութիւնը
և աշուղութեամբ մրցելու օտարերկրեայ
գործարանատէրերի հետ, որոնք մաքսերի
շնորհիւ ստիպված կը լինեն ապրանքները
անձեռնառու գնով ծախելու: Եւ որով-
հետև մի երկրից միւսը ներմուծող մը-
թերքների նուազելը ձնշում է և նոյն
իսկ խելքում է այն արդիւնագործու-
թիւնները, որոնք աշուղ զարգացել են
աւելի փոքր մաքսերի ժամանակ, ուստի
պետութիւնները աշխատում են մաք-
սերի բարձրացնելու ազատութիւնը փոխա-
դարձաբար սահմանափակել դաշնագիրնե-
րով:

Ռուսաստանի և Գերմանիայի մէջ մաք-
սերի վերաբերութեամբ ունեցած վէճը և
անհամաձայնութիւնը անցեալ տարի այն-
քան սաստկացաւ, որ երկրիւր կար լի է նը-
րանք կը վերջանան պատերազմով: Բայց
նա այսօր լուծվել է խաղաղ կերպով և
այն ինչ պէտք է թնայնօթների ուժով
սահմանվել, ընդունվել փոխադարձ հա-
մաձայնութեամբ, երկու մեծ պետութիւն-
ների լիազօր յանձնագործների միջոցով:

Ռուս-գերմանական դաշնագիրը, որի վերջ-
նական ծրագիրը ստորագրվեց յունվար ամ-
սին, պարունակում է փոխադարձ վիճում-
ների, որոնցից գոհ են ընդհանրապէս երկու
կողմն էլ, բլէ բացառութեամբ: ձիւղ է,
գերմանական ազգը ստացաւ շատ մեծ դիւ-
րութիւն իր գործարանական արդիւնների և
իր արտաքին առևտրի համար, բայց ոչ ի
վնաս Ռուսաստանի, որը կարողացաւ իր ար-
տահանման զխաւոր նիւթի, այն է հա-
ցահատիկների համար ստեղծել զգալի
զիւրկութիւններ: Գերմանական վաճառա-
նոցի փակված լինելը մեծ խոչընդոտ էր
ուսումնական արտաքին վաճառականութեան
համար: Բաւական էր դաշնագրի վերջ-
նական խմբագրութեան լուրը, որ վաճա-
ռանոցը նպատաւոր արտադրութիւն ստա-
նար և գները բարձրացնէր:

Ի հարկէ, դեռ դժուար է այնպիսի դաշ-
նագիրներ կապել, այնպիսի համաձայնու-

թիւններ կայացնել, որ ամենքն էլ գոհ մը-
նան, և ոչ ոք չը վնասվի մասնաւորապէս.
բայց ուրակալի է, որ ազգերը կարողա-
նում են պատերազմների առաջն առնել և
միմեանց զիջում անելով խաղաղութիւն
պահպանել: Կամայ կամայ ազգերը կը հա-
մոզվեն, որ հաստատ խաղաղութեան
համար կարեւոր է, որ ժողովուրդնե-
րը միմեանց շահերը յարգեն, որ ազ-
գերի համար շահ չունի թիւնը միայն ի-
դէպակաւ յանկուժութիւն չէ, այլ և ան-
խառնափնի կենսական անհրաժեշտութիւն:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՄԵՄԱՊԱՏԻ ՄՈՒՐԱՅԿԱՆԵՐ

Ստամբուլի ապականված միջոցառում մէջ կազ-
մակերպված դարչնի և ստորաբար թշուառա-
կանները, որոնց տաղանդաւոր Պարոնեան ան-
մահացրեց իր սուր գրչով, կցցնելով նրանց ճա-
կատին «Մեծապատիւ մուրացկաններ» կրակա-
կան անունը, մուտք են գտել և մեր երկիրը:

Մեծապատիւ մուրացկաններ.—այդ երկու բա-
ռի մէջ ամեն բան կայ:

Տեսել էք դուք փողոցում, թշուառ, խղճուկ,
անկարող, հաճանքաւ մուրացկանին, որ իր դող-
դողուն ձեռքը մեկնելով հազիւ լսելի ձայնով
մրմնջում է՝ «ողորմութիւն արեք անտուն, ան-
տէր աղքատին»:

Անկասկած տեսել էք:

Բայց տեսել էք դուք այդ թշուառ մուրացկա-
նի մօտով՝ հաղարտ-հաղարտ, քիթը բարձր բռնած,
գոռողաբար անցնող մեծ ապաւոր մուրաց-
կանին, որ յաճախ ձեռնոցները հաղած, սպի-
տակ փողպատով, նոյն իսկ ցլինջը գլխին,
շտապում է այս ինչ աղալի, կամ այն ինչ խխա-
նի մօտ, օգնութիւն արեւելու, մուրացկանու-
թիւն անելու....

Մուրացկանութիւն՝ յանուն ազգի, յանուն հա-
յաստանեայց առաքելական եկեղեցու, յանուն
ազգային լուսաւորութեան, և մամուլի բարգա-
ւաճման....

Իսկ նոր ուսուցիչների հոսանքը կը դադարի կամ
կը պակասի:

Այս վտանգն արդէն նկատել է մեր հասարա-
կութիւնը, և ձեռնաստ հաստատութիւններն արեւ
են փորձեր՝ օգնութեան ձեռք մեկնելու ցինդ
ձեռք բերել ցանկացողներին: Անցեալ տարի Բա-
րեգործական ընկերութիւնը փորձ արաւ Թիֆլի-
սում ձրի պատրաստել ընտրութեան մօտ 35 ու-
սուցիչ, դրամական նպաստներ տուց ուրիշ տե-
ղերում պատրաստվողներին: Բագրու Մարգարի-
րական ընկերութիւնը 600 ռուբլի նշանակեց նոյն
նպատակի համար, որ յետոյ հաջորդեց մինչև 1000
րուբլու: Վերջապէս կաթողիկոսական կոնգրէսով
Բարեգործական ընկերութիւնը ստացաւ ընդհա-
նուր ուսուցչական ժողովից մնացած 2000 ռ.,
որով մտադիր է պատրաստողական դասընթաց
հիմնել ուսուցչական ցինդի ընտրութիւն տալու
համար: Բայց սրանք բոլորը շատ հեռու են բա-
ւականութիւն տալուց եղած պահանջին և, որ
զխաւորն է՝ կիսամիջոցներ են, քանի որ պա-
տահական աղբիւրներ լինելով՝ պատահական,
միայն ժամանակաւոր օգնութիւն կարող են մա-
տակարարել, մինչդեռ նոր ուսուցիչների պա-
հանջը, ինչպէս վերը տեսանք՝ մշտական է: Բա-
րեգործական ընկերութիւնները 1—3000 ռուբլին
մի տարում կը համարի. իսկ այնուհետև:

Պարզ է, որ տեսական պահանջներին լրում
տալու համար հարկաւոր են տեսական միջոցներ.
ուսուցչական ցինդի պատրաստելու համար պէտք
են տեսական արդիւնքներ և հաստատութիւններ,
որոնք միայն, երբ նպատակաւորաբար կերպով
գործադրվեն ու զեկավարվեն՝ կարող կը լինեն

Եւ երբ աղայի ծանրաշարժ ձեռքը իջնում է գրպանը, և այնտեղից դուրս գալով գցում է մեծ ապառաժ մոտ Երանի երեսին մի քանի հեղուկներ թղթեր, կամ երբ իշխանի հաստացած պոստիկը հաղիւ նշանակի ժպիտ են արձակում մինչև մէջքը կռացած մեծապատիւ մուրացկանի գարշիկը երեսին, — սկսվում է սանձարձակ շողորթութեան մի ամբողջ հոսանք, ստորկական խնկարկոթեան մի ամբողջ շարական...

Եւ այդ շողորթութիւնը ու խնկարկոթիւնը, որ աղայի կամ իշխանի կարգին է տոււում վերջանում է գեղարարական մէջքածուծութեամբ, բորբոք ունեւ, պարտքերի մէջ եմ խրված, հիւանդ եմ, լալկան բացատրութիւններով իր վախճանը գրտնում է լրագրի էջերում, գրքերի մէջ, որտեղ ցնցադան երկինք է բարձրացվում, գող-իշխանը սրբաբեր չափը դասվում, ամեն տեսակ կեղծ և ցեխ չափերով այն մարդկանց երեսին, որոնք այդ տեսակ ցնցերի և գողերի բարեկամ էին, այլ հակառակորդներ...

Եւ այդ կերպ ամէն ամիս, տարուց տարի քաղ է տալիս իր ողորմելի, խայտառակ, ամօթալի գոյութիւնը մեծապատիւ մուրացկանը, պարծենալով, որ իմքը մեծ է, այլ գանազան մտքով անկուններում սկսել են երեսն գալ իր նման մեծ ապառաժ մոտ Երանի եր, որոնք փորձում են մինչև անգամ մեծապատիւ մուրացկանների մի ամբողջ լեզուն, մի ամբողջ կուսակցութիւն կազմել...

Եւ ճշմարիտ, Ստամբուլի մէջ ծնված և Պարոնեանի գրչով անմահացած ոչ մի տիպ այնքան աշտուղութեամբ չէ պատուաւորվել մեր հասարակութեան մէջ, ինչպէս մեծապատիւ մուրացկանների տիպը։ Պոլսի հոսոսն երբ, Պոլսի գէվգէն երբ, Պոլսի ֆէնդիւն երբ, վերջապէս Պոլսի հայադղի մատնի չէ երբ մեզ մօտ աշտուղութիւն չէ դրան, հետեւողներ չունեցան, բայց Պոլսի մեծ ապառաժ մոտ Երանի եր մեզ մօտ աշտուղութեամբ հետեւողներ դրան, հետեւողներ, որոնք գերազանցեցին նախադասներին իրանց ծայրահեղ աներեսութեամբ, անկրկ կերպարանաւորութեամբ, ստորագրաշուքութեամբ...

Մեծապատիւ մուրացկանը, — դա մի գարշիկ որ թէ է, ծածկված մարդկային պատկերի տակ, մի արարած, որի բառարանում չէ կայ պատիւ, ամօթ, խիղճ, որի մէջքը ձկուն է, ինչպէս եղիւ, գէմը առաձգական, ինչպէս բէտին, երեսը պինդ՝ ինչպէս կաշի...

Մեր հուշակաւոր խաչադրողները ծնունդ առան Ստամբուլի գիւղում։ Եւ ընծապատիւ մուրացկանների՝ Կ. Պոլսում և Թիֆլիսում։

Խաչադրող՝ գիւղացու մրուրն է։ Մեծապատիւ մուրացկանը՝ հայոց ինտելիգենցիայի մրուրն է։

Խ. Ս.

մշտապէս ապահովել մեր ուսումնարանների պահանջը իրաւահաս (ցնեղ ունեցող) և փորձված ուսուցիչների մէջ։ Այս նպատակին իրադրոծելը, մեր կարծիքով, դժուար չէ հարկաւոր է միայն բարի ցանկութիւն և եռանդ, քանի որ դրամական միջոց, առանց դժուարութեան կարելի է գտնել։

Ներսիսեան դպրոցը թէ իր կոչումով և թէ նրա թափան միջոցներով առաջին ազգային հաստատութիւնն է, որ օգնութեան պէտք է հասնէ այս անյետաճգիլ պահանջին։ Այս դպրոցի երկու էական նպատակները մէկն է ուսուցիչներ պատրաստել ազգային դպրոցների համար, նպատակ, որ նա, իր կարողութեան չափով, մինչև այժմ իրադրոծել է։ Իսկ այսուհետև, երբ նրա ուսումնաւոր աշակերտները չեն կարողանալու անմիջապէս մուտք գտնել մեր ծխական-եկեղեցական դպրոցներում, որով նրա նպատակները մէկն անիրաւ դրոծելի պէտք է մնայ՝ այդ դպրոցի ոչ միայն բարոյական պարտքը — այլ նոյն իսկ իրաւունքն է հողով, որ իր սաները հասնեն դպրոցի նախադրեալ նպատակին։ Բարեբախտաբար, Ներսիսեան դպրոցի նիւթական միջոցները ներքում են՝ տարեկան մի կլոր դոստը նուրբիւր այդ նպատակի իրադրոծութեան։ (1894 թ.ի նախահաշուով Ներսիսեան դպրոցի մուտքը հաշուած է 54,000 ռուբլուց աւելի, քան յատուկ մուտքերից, որոնք կազմում են տարեկան մինչև 14,000 ռուբլի։ Նախահաշուով ծախսն էլ հաշուած է 54,000 ռուբլի։ Բայց տարալից չէ կայ, որ մի թիվն անստեղծութեամբ, առանց զգալի զրկանքի՝ այս ծախսը կարելի է երկու — երեք հազար ռուբլով նուազեցնել)։

ԳՐԲԵՐԻ ՎԱՃԱՌՈՒՄԸ

Գրքեր հրատարակողները մեզանում չեն կարողանում կարգին դարձանել, ընդարձակել իրանց գործունէութիւնը այն պատճառով, որ գրքերի վաճառման գործը գտնվում է ամենացածր կարգի վիճակի մէջ։ Գրքեր ոչ մի վաճառման առարկայ ենթակայ չէ այնպիսի պատենականութեան, ինչպէս գիրքն է մեզանում։

Կանոնաւոր գործող դրամատիկներ շատ քիչ ունենք. միայն Թիֆլիսում և մի երկու մեծ քաղաքներում, իսկ մնացած տեղերում կամ բոլորովին բացակայ են դրամատիկներ, կամ դրամատիկները պարագլուխ է այնպիսի մի առարկային, որ պահում է իր խանութում գանազան ապրանքներ և նրանց թոււմ նոյնպէս գրքեր մի յայտնի չափով։ Եւ կամ վերջապէս գիրք ծախելը իր վրա է վերցնում մի այնպիսի մասնաւոր անձն, որ նպատակ է դրել իր կարողութեան չափ նպատակ գրքեր տարածելու գործին իր ապրած տեղում։

Ճիշդ է, գրքեր մեզանում շատ չեն պահանջվում և շուտ չեն սպառվում։ Բայց կանոնաւոր դրամատիկներ իրենց ստացած արդիւնքը այնքան արդէն մեծ է, որ կարող է փոքր ի շատէ գոհացում տալ հրատարակչին։ Իսկ մի քանի ժողովրդական հետաքրքրաշարժ գրքեր, տաղանդով գրված և էժան գնահատված, — կարողացել են մեծ քանակութեամբ սպառվել և կարճ միջոցում ծախսերը ծածկել։

Բայց առհասարակ իրականութիւնը աշիւ որին նախկին շատ քիչ է տալիս մեզ և ընդհակառակն հարուստ է ուրիշ տեսակի բազմաթիւ դէպքերով։

Գաւառներից յաճախ դիմում են հրատարակչիներին, որ սրանք ուղարկեն նրանց մի յայտնի գումարի գիրք, խոտախալով շուտով վաճառել և գրքերի արժէքն ուղարկել։ Հրատարակչի շնորհիւ առաջ ունենալով իր նախկին փորձերը՝ պատասխանում է, որ նա դժուարանում է ուղարկել, որովհետև կանոն է դրել ապառիկ ոչ մի տեղ գիրք չուղարկելու։ Գալիս է երկրորդը, երրորդը՝ նմանը, որոնք համոզում են, որ գրքերի աշտուղութեան համար պէտք է գրքերն ուղարկվեն անյապաղ և խօսք են տալիս վաճառումից զոյաւած գումարը կանոնաւոր կերպով ուղարկել հրատարակչին։ Երկար տատանումից յետոյ հրատարակչի, թէև խրատված նախկին փորձերից, բայց և այնպէս վճռում է ուղարկել պահանջած գրքերը և սկսում է սպասել։ Գիւ. սկզբում, քանի կապած յարաբերութիւնը նոր է, գրքեր մի նման, կամ գրքեր վաճառումից զոյաւած մի մասնաւոր գումար ցոյց են տալիս, որ գործը քնած չէ. իսկ յետոյ սկսվում է հրատարակչի համար հին փորձերի կրկնութիւնը։ Այնքան են շարժվում, ամիսներ և տարիներ և գրքեր վաճառողի կողմից ոչ մի լուր չէ ստացվում։ Հրատարակչի կողմից մարդկանց միջոցով — ոչինչ չէ օգնում։ Վերջապէս նա խնդրում է, որ գրքեր իրանց վաճառեն։

Ճառողի կողմից ոչ մի լուր չէ ստացվում։ Հրատարակչի կողմից մարդկանց միջոցով — ոչինչ չէ օգնում։ Վերջապէս նա խնդրում է, որ գրքեր իրան վաճառեն — և յաճախ երկար միջոց մնում է առանց պատասխանի։

Այս դրութեան մէջ ով հաճութիւն կը գգայ շարունակել սկսված գործը։ Եւ հրատարակչի կամաց կամաց մի կողմ է քաշվում կամ բոլորովին ձեռք վերցնելով հրատարակչութիւնից, կամ շատ պակասեցնելով իր եռանդը։

Փոքր ի շատէ բաւարար վիճակի մէջ է Թիֆլիսի Հրատարակչական ընկերութիւնը։ Նրա աշխատակից անդամները մի քանիսը գովելի հաւանքով օգնել են գրավաճառութեան գործին և զգալի կերպով աւելացրել ընկերութեան տարեկան եկամուտը, որ կազմվում է ըստ մեծի մասին գրքերի վաճառումից և անդամավճարներից։ Բայց և այդ ընկերութիւնը ստիպված է շարունակ դիմումներ անել գաւառական իր գրավաճառներին, յիշեցնելով նրանց՝ հաշուետւութեան մասին։

Հասարակ է գործը, բայց պահանջում է բարեխիղճ վերաբերմունք, շարունակ հոգացողութիւն։ Մինչդեռ կանոնաւոր դրամատիկները ունի մեծ կարողութիւն։ Նա դիմում է գրքերի տարածման գործը հաստատ հիմքերի վրա։

Ժամանակ է, որ կանոնաւոր գրավաճառութեան մասին լուրջ հոգ տանեն մեր գաւառացիները, լաւ իմանալով, որ անկանոն հաշուետւութեամբ ոչ միայն նրանք խանդարում են ներկայի հրատարակչութեան գործը, այլ և արդեւք են հանդիսանում նրա լայն զարգացման։

ՆԱՄԱԿ ԵՄՄԻԱՏՆԻՑ

Փետրվարի 7-ին «Արարատի» չաբաբողը խմբագրութիւնը, որ դեռ երէկ էր կաղնիներով և այնքան յոյսեր էր տալիս, այսօր լուծված է... Այս է ահա էլ միայնում այժմ օրվայ խնդիրը, խոտակոթեան առարկան։ Ինչ պատահեցաւ, ինչու յետ քաշվեցին խմբագրութեան անդամները, ինչ եղաւ «Արարատը» վերակազմելու, ամիսը երկու անգամ հրատարակելու ծրագիրը։ Իւրաքանչիւր ընկերացողի կողմից արվող այդ հարցերին կը պատասխանենք, որ մենք էլ ենք մնացել զարմացած պատահածի վրա և միայն այդքանու կանենք, որ այստեղ խմբագրութեան լուծման մասին խօսելիս ամենքն էլ, մասնաւոր խմբագրութեան անդամները, տպարանի կառավարչի (մի ինչ որ փառադեանի) և մէկ էլ տպարանի տեսչի անունն են տալիս։

Իսկից դուրս է գալիս, որ «Արարատի» այժմ արդէն հանգուցեալ խմբագրութիւնը իր ժամանա-

դաներից, որոնցից մէկը, նախագահը, Վրաստանի և խմբակի թիմական տեսուչը պէտք է լինի, երկուսը պէտք է նշանակվեն Ներսիսեան զբոսայգի հոգաբարձուներից, մէկը՝ Բարեգործական ընկերութեան խորհրդից և մէկը՝ Վարդապետական ընկերութեան խորհրդից։ Հոգաբարձութիւնը պէտք է գտնվի թիմական առաջնորդի հսկողութեան տակ և նրան հաշիւ պէտք է տալ ամեն տարի։

Կաշնութեան չիջանք պէտք է տեւ ինն ամիս (սեպտեմբեր — մայիս) օրական 4 ժամ պարագլուխով որոնցից երեքը տեղի կունենան երկնոսերին և մէկը՝ առաւօտները։ Առաւօտեան ժամը նուրբում է փորձական դասերի և նրանց քննութեան, իսկ երկնոյեան ժամերը՝ աւանդելի առարկաների ուսման։ Բայց քննվելը առարկաների տեսական և գործնական պարագլուխներից, որոնք օրական երկու ժամ պէտք է գրաւեն օրական մի ժամ նուրբում է բերանացի դասախոսութեան՝ ընդհանուր դրականութեան, մանկավարժութեան և առողջապահութեան մասին։

Գալով դասընթացի ծախսին՝ կարելի է առայժմ բաւականաբար տարեկան 3300 ռուբլով, այսինքն։

1) Կասագին. շաբաթական 24 դաս, 60-ական ռուբլուց՝ 1440 ռուբլի. 2) Դասական պիտոք — գիրք, թուղթ 60 ռ. 3) Թոշակ. 20 չաբաբ տանի, ամսական 10 ռ., 9 ամիսում 1800 ռ.։ Վստեւան դպրոցը։ Այս 3300 ռ. կը գոյանայ հետեւեալ կերպով — նպատակ Ներսիսեան դպրոցից՝ տարեկան 2000 ռ., նպատակ Բարեգործական ընկերու-

կին կազմել է ամսագրի լուծարի տեսուչը, և սրբագրելուց յետոյ ուղարկել տպարան. և ահա այստեղ, տպարանում մի անգամ խմբագրած թերթը նորից, այնպէս ասած, վերախմբագրվում է, — մի յօդուած տպարանի տեսուչն է քննում, մի ուրիշը տպարանի կառավարչին է փախցնում և մի քանի օրից յետոյ խմբագրութեան անդամները իրանց առաջ տեսնում են «Արարատի» ներկայ համարը տպագրված (որ իբր թէ իրանց կազմածն է), բայց այն աստիճան խեղդալիւրված, այն աստիճան այլանդակված, որ դժուարանում են ճանաչել իսկ։ Ելալուծում է, որ սինթոզ օրագրութիւններից և ուսումնարանական վարչական յանձնաժողովի արձանագրութիւններից քաղված պաշտօնական բաժինը, որ միշտ և ամենայն իրաւամբ «Արարատի» ամենակական բաժինն է եղել իբրեւ էլ միայնի պաշտօնական օրգանի, իսպառ հանված է։ Խմբագրութեան մի անդամը գտնում է, որ իր յօդուածն է կրճատված, միւսը տեսնում է, որ իր յօդուածը բոլորովին հանված է և այլն։ Խեղճ անդամները մնացել են շուտարած. մի փոքր դէս դէն ընկան, մի փոքր դժգոհացան, քիչ-չիւր կարեցին և ի վերջոյ եկան այն եզրակացութեան, թէ անհրաժեշտ է աւելաներ ըր քաշել և հետեալ խմբագրութիւնից՝ գանապան տպարանական կառավարչներին ձեռքին խաղալիք չը դառնալու համար, և այդպէս էր արին։ Եւ այսպէս խմբագրութիւնը լուծված է, «Արարատի» հոգաւոր «ծրագիրը» մնաց միայն ծրագրի, էլի ասպարէզը մնաց տպարանի տեսչին և իր նմաններին...

ՆԱՄԱԿ ԵՄՄԻԱՏՆԻՑ

Փետրվարի 5-ին Ամեն 2-ին տեղին հասարակաց ժողովարանի ընդհանուր ժողովում վերջացաւ այն հարցը, որ ժողովարանի անդամ թ. Ուրազով 32 ընկերներով յարուցել էր աւանդների անկանոն ընտրութիւնների մասին։ Աւանդների խորհրդի նախագահ պ. Սարգսյանը գնան յայտնելով ընդհանուր ժողովին, որ հարցը, ի թիւս միւս աւանդների, և իրան է վերաբերում, առաջարկեց ժողովին՝ նախագահ ընտրել, բայց ժողովը միաձայն որոշեց պարագլուխները շարունակել նրա նախագահութեամբ։ Այս թ. Ուրազով իր ասելիքը կարդաց։ Ընդհանրապէս բոլոր չիջուած էլ այն քանի վրա, որ ընտրութեան մէջ անկանոնութիւններ թող տալով՝ մենք դուրս ենք գալիս կանոնադրութեամբ մեզ առած իրաւունքներից։ «Ով իրան յարգում է, ասեց նա, պէտք է միայն ինձ հետ և աւանդների ընտրութիւնը անվաւեր համարէ։» Նրա առաջ բերած չորս կէտերից ամենապիտուրը այն էր, որ կանոնադրութեամբ, այն անդամներ թիւնից՝ տարեկան 600 ռ., նպատակ Վարդապետական ընկերութիւնից տարեկան 600 ռ., տոկոս 3200 ռ. ընթացիկ հաշուից՝ տարեկան աւելի քան 100 ռ.։

Այս դասընթացի տարեկան նախագահին ծախսի և եկամտի մշտական նախահաշիւն է։ Եթէ եկամուտն աւելանելու լինի — օր. մասնաւոր նուիրաբերութիւններից, պարահանդէսներից, յիշեալ նպատակների շատանալուց, ուրիշ հաստատութիւնների (օր. Գեորգեան ճեմարանի, միւս թիմական դպրանոցների, Նոր-Նախիջևանի Բարեգործական ընկերութեան, հորուստ ուսումնարանների) նորանոր նպատակներից կարելի կը լինի այս դասընթացի աւելի ապահովել, աւելի թուով սաների թոշակ տալով և թոշակի քանակութիւնն աւելացնելով. կարելի կը լինի մտածել և նոյնպիսի դասընթաց հիմնելու մասին՝ իրաւահաս վարժուհիներ պատրաստելու համար։

Մեր այս առաջարկութիւնը կարող է իրադրվել միայն բարձրագոյն հոգեւոր իշխանութեան բաւհաճութեամբ, քանի որ թէ դասընթացը հիմնելու համար անհրաժեշտ է նրա թոյլտւութիւնն ու միջամտութիւնը և թէ Ներսիսեան դպրոցի անկեղծ նոր ծախի համար հարկաւոր է նրա հաւանութիւնը։ Այս պատճառով հոգեւոր բարձրագոյն իշխանութեան բարեհաճ ուղարկութեան ենք յանձնարարում մեր այս առաջարկութիւնը, մեր ուսուցչական այս նոր խնդրի գործնական հանգուցը լուծելու համար։

Ստ. Մարտիկանց

Հէ տ ա ղ ք ը ր ա կ ան և ր ա ր : Մեղ հետեւեալ
սարգիսնս տեղեկութիւնն ինչ հարցորում Լուսու
փինակէր: Մօտ օրերում Զուգահեռ թրքարանակ
գիւղում մի հարուստ թուրք հիւանդանալով՝ քը-
նու և շարունակ երեք օր, որ պէտք է կայծիկ
լետարցիական քուն էր Զարթնելով թուրքը դար-
մացմամբ պատմում է իր չըպատուողներին, թէ
ինչպէս ինքն երազում գնաւով հանդերձ ալ
աշխարհք տեւել էր այնտեղ հայերին վերին
ստիճանի փառաւոր, Իրջանիկ կեանքի մէջ, իսկ
թուրքներն—թշուառ, որոքեւիկ փինակի մէջ
զարգրեղով այս, թուրքը յայտնում է, որ ինքն
հրապարակապէս փնտել է ընդունել հայոց կրօն
և համոզում է իր աղագականներին հետեւել իր օրի-
նակին, որպէս զի նրանք եւ հանդերձակա աշ-
խարհում հայերի պէս ապրին Իրջանիկ և փառա-
ւոր: Ստանալով իր բազմաթիւ աղագականները
համաձայնութիւն, թուրքը գնում է Շահնազար
գիւղի հայ-կաթօյիկ վարդապետի մօտ ու յայտ-
նում իր դիտաւորութիւնը, ընդունելով նրան բու-
նաւորական վարդապետի տեղը: Կաթօյիկ վար-
դապետը յայտնում է, որ ցանկացողներին թիւի

„ՄՇԱԿԻ“ ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

ՀԻՄՆԱԳԻՆ ԳՈՐԾԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆԻՑ

ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹՒՆՆԵՐ

ԱՌԱՋԻՆ ՄԱՍՆԱԻՈՐ
ՀԻՒՍՆԴԱՆՈՑ

(№ 23) 9—

ԹԻՖԼԻՍԻ ԱՐԳՈՒՆԱԿԱՆ ԹԱՏՐՕՆ

Հայկական ներկայացուցիչները Բաժանորդագրութիւն 18.

Հինգշաբթի, փետրվարի 17-ին, հայ ղերասանական խումբը կը ներկայացնէ:

ԻԵՐԵՂԱՏԻ ԺՈՒՐԼՅԱԼՆԵՐ

Կօմ. Յ զործ., հեղ. Պարոնեանի: Փոխադր. Ա. Սարգսարեան-Արեշատեանի

0 0 0 0 1 0 5 1 4 0 0 0 1 3 1 1 0 6 8 1 3 0

Ի Ա Ն Ե ԿԱՅՈՒՄՈՒՆԻՍՏԻԿԱՆ ԵՐԱՆԻՐԱՆՈՒԹՅԱՆ

ՍԵՒՆՔԻ ԶԵՆՈՒՄՆԵՐ 71/ ՀԱՄԱՐՆԵՐ: ՏԵՐԵՐԻ ԱՐԽԱՆՈՒԹՅԱՆ ՀԵՏԵՐՈՒՄՆԵՐ 72/

[illegible]

ԿՈՎ ԿԼԻՈՒԵԼՆ ԿԵՆՏՐՕՆԱԿԱՆ ԳՈՐԾԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ

Մ. ԴԷ-ԼԱ-ՑԱՐ ԵՒ ԸՆԿ

Կատարում է հետևեալ օպերացիաները.

- 1) Տոկոսաբեր ընդերքի ապահովությունամբ, փողատառութիւն.
2) I, II, III խաղարկութեան առմանկներէն վաճառումը, ԱՄՍԱԿԱՆ 5 ԴՈՒՅԼՈՒՄ
ԱՐՈՒՄԻՍՈՎ.

- 3) Փոխանակարդերը է՝ տալիս Ռուսաստանի Դաշնագան քաղաքացիի կրթության
4) Ընդունում է ժամանակաւոր և մշտական աւանդներ,
5) Բաց է անում ընթացիկ հաշիւներ, չէկերով:

6) Հնդուհուում է in casso լէկսեղներ և ուրիշ ղոկոււմէնտներ:

Լիազոր՝ Ս. Պ. ՊԱՎԼՈՎ, ԹԻՖԼԻՍ, ՍԵՂՂԻՆԻԱՆԿԱԿԱ ՓՈԴԴՈՅ, № 1

Գրանձակում գործակալն է Նիկողայ Կարամանովը։ Ստանհով:

(Հ.) 3—50

(№ 15)

Մ Ե Տ Վ Ա Ճ Ա Ռ Ո Ւ Մ Ն

(Առանց սակարկութեան)

ՓԵՏՐՎ ԱՐԻ 1-ից ՄԻՆԶԵԻ ՄԱՐՏԻ 1-ը

ՆԵՐԷ ԳՈՒՆԱՍԿՈՎՆԵՐԻ մաղաղնում և պահեստում, Գլխավոր պալատի փողոցի վրա, Երևանի քաղաքի Բանկի տան մէջ և Սարաջիկի ու Ծովանովի տան մէջ, շրջափակում է:

Ձան ազան, ապրանքներ: Կանանց և երեխաների կատարի և յարգէ գլխարկներ 30 կօպէկից մինչև 1 ռ., տղամարդկանց կատարի գլխարկներ 1 ռ. 25 կօպէկից սկսած և աւելի թանգ, վուաշներ 20 կօպէկով, կրօժեմաններ, ժապաւեններ, ծաղիկներ, գլխաստերի և գլխարկների համար դուգանք, արշիւը 20 կօպէկով և աւելի թանգ անձրեւաշաւեր, հովանոցներ և ձեռնոցներ 20 կօպէկից, ժերսէ 1 ռուբլուց սկսած և աւելի թանգ: Եւ նոյնպէս մեծ ընտրութիւն մօղային և գալանաերէյնի ուրիշ ապրանքների հօտան գներով, որի մէջ պատւութիւն հասարակութիւնը կը համոզվի՝ այցելելով մեր յարձառումն:

(№ 12) Յարդանքով՝ ԵՂԻ. ԳՈՒԼԱՍՊՈՎՆԵՐ 8—30

Նշյալները 1-ից կը տապշլի ՊԱՍՏԵՐԻ ՄԻԱՏԵՐՈՎ ՊԱՏԻԱՍՏԵՐ ԲՐՈՒՍՍԵՐ ԲՈՒՌՈՎ ՊՈՒՏԱԿ ՏԵՍԱԿԻ ՍԵՐՈՎ, ուր արդէն յայտնի է ամբողջ կովկասում և Պարսկաստանում իր յաղովոր իմանեով և սուսմ առաւ ընթրելով: Սերով կը տապշլի ուղղակի յայտնի «Կոստանտն» Փրիմայից: Գնել ջանկապողները կարող են շինել ԵՂԻՍ. ՄԵՆԱԿԱՆԵՆՆԵՐՆԵՐԻ, Բաժնուում, Թիֆլիսում, Բաքուում, Նովոսիլում Աղա-Մուսա Մաճնիքովին:

Ա. Մ. Հադադով, Բր. Մաճաքանյան, Թիֆլիս, կամ Բաքու, կամ Բաղու.

24—32

Վ Ա Ճ Ա Ռ Վ ՈՒ Մ ԵՆ

- 1) ԽՐԻՄԵԱՆ ՀԱՅՐԻԿԻ, 2) ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆՈՒ, 3) ՐԱՅՅԻՒ, 4) ՊԱՏԿԱՆԵԱՆԻ 5) ԱԳԱՐԵԱՆԻ

պատկերները մետաքսեղենի վրա: բազմոց (диван), թաշկա բարձրի, թղթակաշիկ (портфель) և մամակայի ծածկոցի համար:

վաճառում են պարարտի մետաքսի Յաշկինաներ վերոյիշել պատկերներով:
Յանկադոնները պէտք է գրմեն ինչ այս հասցեով: Тифлисъ, Орбелиановска
ул., № 36, Александръ Родіоновъ.

[illegible]

Աշխատող/Ժին ԱՐԻՍՏԱԿԷՍ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ՍԵՂՐԱԿԵԱՆԻ:

Դիմել է 1 բուլլի ծախվում է թիֆլիսում կենտրոնական զբաղաճառանոցում, և Յոհաննես Տեր-Սարգսեանցի մազազինում. Դվորցովայա փողոցի վրա, Բազու, Պարոտայարանում:

(№ 6) 3-10